

ABONAMENT:

Pe an 6 cor.; pe 1/2 an 3 cor.

Pentru România pe an 15 Lei.

Manuscripte nu se redau.

LIBERTATEA

INSERTIUNI:

se socotesc după tariful, cu prețuri foarte moderate.

Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

Peste măsură dureros!

Cel-ce mai ține azi seamă de aceea, că discuțiile noastre, protestele presei noastre naționale, ce răsunet mai au ele în tabăra adversarilor nostri politici, — rămâne acuși zilnic cu inima strânsă de durere, văzând ce soi de răsunet trezesc acelea în contrarele taberi!

Am ajuns noi, poporul după Unguri cel mai numeros al acestei țări, să ni-se ridă în față, ca unor neputincioși, când mai reclamăm și noi ici-colea o fărîmătură de drept, am ajuns să fim nesocotiți masse întregi de popor de cătră o mână de slujbași îndrăzneți, ba am ajuns, ca în foile de frunte ale publicului maghiar să se scrie despre noi ca despre niște de căzuți, peste cari poți trece la ordinea zilei fără să-i mai iei mult în seamă, că-s slabi până dincolo, prin patimile lor, prin lipsa lor de cultură și de caracter!

Care Român n'a rămas zdrobit în inima lui cetind vorbele cu adevărat grele (zisa „Drapelului“), și pline de dispreț, cu cari ne copere pe noi, pe un neam întreg, scriitorul de paradă al unuia din ziarele cele mai mari maghiare, cum arătarăm în numărul nostru trecut? (Vezi „Sărăcii de noi!“)

Scriitorul maghiar (să știe că e Dr. Benedict Jancsó, bărbat de știință, care cunoscând bine și limba română, se ocupă anume cu mișcarea vieții românești, și raportează despre ea publicului maghiar prin organul „Bud. Hirlap“), scriitorul maghiar purcede dela punctul de judecare drept, că își zice: ca se vedă vrednicia unui popor dela noi, o să mă uit ce știe face, ce fapte, ce dreptate, ce moravuri, ce înaintare îmi poate el arăta, acolo unde îi sunt mai libere mâinile, unde e domn peste sine și peste aisei, — și fiindcă un astfel de teren de liber avânt, este peste Români biserica lor autonomă: să vedem dară ce minuni, ce bună prețuire a vredniciei, ce înălțare a bărbaților celor mai luminați și corecți, ce lucrare de înălțare a neamului prin biserică și prin fiica ei școala, pot eu să vedă aici? Că după asta pot judeca ce ar fi vrednici acești oameni când ar avea pe mâna lor și administrația lumeană a unui colț cutare de țeară!

Și ce asvîrlire a sângelui în obraz ne este dat să ne-ajungă? Aceea, că numitul bărbat, care ține că ne cunoaște bine, și din depărtare ci-că poate vedea mai curat lucrurile, ca noi din apropiere, — le spune fraților sei așa:

Înainte numai spre țințele noastre de mărire și întindere, că nu poare, nu eroi și stejari, ne stau în cale, ci niște buturi cari o singură lovitură bună de muche de secrete, și se dau de-a dura hurubuite! Ah, noi Maghiarii suntem în cer față de acești oameni ce abea se târă pe pământ! Ear' cel-ce se întinde spre lumină, spre înălțimile biruitoare, a ace-luia e viitorul, — cel-ce oarbeacă cu nasul în noroiu, va rămânea călcat în picioare de cei înălțați și cu torțele aprinse în mâni!

Că, zice el, — „nimic nu ne arată mai vedit, că pe ce treaptă de jos se mișcă duhul politic și social al naționalităților, ca chiar vieța neatrănătoare a bisericilor lor!“ — a acelor corporațiuni adecă, în care nimic nu le împedecă a-și scoate la iveală tot ce au mai nobil, mai bun, mai talentat!

Ear' în loc de stările ideale, cari se dovedească o vrednicie care se impună și ochiului cercetător al străinului, — el tocmai aici, unde suntem noi stăpâni pe noi și pe puterile noastre, pas de pas zice că se împedecă de spirit balcanic, de corupție și sălbă-tăcie morală, aci zice că găsește bărbați cu moravuri șa și șa, cari au porniri și patimi ce ar isgoni din bisericile maghiare, și „pe cei mai simpli servitori bisericești dela sate!“

Deci — zice — de acești oameni mici, tu nație maghiară, n'avea frică. Urmează-ți numai cărările tale de mărire, și al tēu e viitorul! Cu aceste gloate pline de patimi și de rele, nu vei avea greu de furcă!

Eată unde am ajuns! Am ajuns să fim huliți în chip mai înjosit, decum poate suferi un obraz cu piele cât de cât simțitoare! Și obrazurile noastre supoartă, se vede, fără usturare, aceste zdravene pișcături! Că iaca până și presa noastră nu împotrivesc acestor blasfemii nici un protest! „Telegraful Român“ tace, par'că n'a auzit nimic!, „Gazeta Transilvanei“ se apucă să certe pe bunii fii ai neamului cari doresc și se silesc să producă o mișcare, o nouă pornire la luptă în sinul poporului nostru, la o luptă prin care să impunem celor-ce azi au ajuns a-și bate atât de fără Dumnezeu joc de noi!

Și nimēnui nu-i trece prin gând să pună punctul pe i și să zică: Bucurați-vă fericiților pasiviști! Ale voastre dintru ale voastre! Un rod al profundeii voastre înțelepciuni de a sta noi, un neam întreg, în nelucrare, e și acesta, că azi dușmanii nostri pot

vorbi în chip atât de zdrobitor despre noi!

Par'că bătrânul bard, străbunul unor gazetari propovăduitori ai inerției pasiviste somnoroase, nu pentru noi, ci pentru oameni de pe altă lume a cântat: „Deșteaptă-te Române din somnul cel de moarte!“

Hei, dene-am deștepta, deamavea o conducere așa precum am dori-o noi, cu o presă așa independentă și la culme cum o visăm noi, atunci nici hula asta n'ar putea cădea așa pieziș asupra noastră, căci o activitate politică și publică și private, și n'ar da răgaz adversarilor să ne hulească în chip atât de peste măsură dureros!

O bună pornire

Românii din Orăștie pentru biserică.

Cu sinceră bucurie scoatem la iveală însuflețirea cea nobilă cu care poporul gr.-or. român din Orăștie întimpină pornirea făcută de comitetul parochial pentru crearea »Fondului de zidire«. Toți, bogați și săraci, se obligă, care după puterile sale, a vērșa în acest fond sume potrivite de bani în timp de 5—10 ani. Cei mai mulți își împart suma pe 10 ani, subscriind declarații obligătoare, legale, pe acest timp.

Afară de cei publicați de noi în numerii 46 și 47 s'au înscris mai nou următorii contribuenți din 2—3 strade pe unde a ajuns comisia de colectare:

Dr. Silviu Moldovan,	cor. 200.
Severin Procinkievici cu dna	» 200.
Ioan Rob, com.,	» 200.
Nicolae Brașai	» 110.
Nicolae Căreia	» 110.
George Baciu,	» 100.
Andrei Carașca,	» 100.
Ioan Muntean,	» 100.
Ioan Vărmăgean	» 100.
Mihaiu Grofu	» 100.
Iosif Ivașcu (Cătrănu)	» 100.
Iosif Moranciu (pantofar)	» 100.
Ioan Oprea	» 100.
Ioana Bintișan	» 100.
George Gelmărean iun.	» 100.
Ilie Licesc	» 100.
Niculăe Boșorogan	» 100.
Stefan Todor	» 60.
Ioan Tomuța	» 60.
Vuța Budoiu	» 50.
Iosif Ivașcu	» 50.
Adam Văidean (crâșnicu)	» 50.
Dumitru Șuluț iun.	» 50.
Niculăe Ivașcu	» 50.
Vasilie Țipan	» 50.
Iosif Popa	» 50.
Vasilie Popovici	» 50.
Spiridon Muntean	» 50.
Ioan Armean	» 50.
Ioan Herța I. Petru	» 50.
George Bucur	» 50.
Petru Grof	» 50.
Petru Gîrjob	» 50.
Toma Răduț	» 50.

Iosif Popa iun.	cor. 50.
Ioan Dolca	» 50.
Iosif Mihu	» 30.
Niculăe Oprea	» 30.
Niculăe Lăzăresc	» 30.
Lina Rațiu	» 30.
Măriuța Dafiu	» 30.
Ioan Popesc	» 30.
Iosif George	» 25.
Iosif Oprea	» 25.
Ioan Macrea	» 25.
Gligor Stoian	» 25.
Petru Rusan	» 25.
Maria Ciurdăresc (I. Aron)	» 25.
Iosif Cărioș I. Achim	» 25.
Ioan Popovici I. Ion	» 25.
Adam Văidean	» 25.
Vasilie Vladău	» 20.
Dumitru Jula	» 20.
Nicolae Mara	» 20.
Ios. Popa I. Ios.	» 20.
Todor Moța	» 10.
Niculăe Țipan	» 10.
Niculăe Buciuman	» 5.

Lista prezentă cor. 3.500.

Din Nr. 47 » 11.785.

Subscrise până azi cor. 15.285.

Rectificare. Dl Partenie Crișan și dna au subscris fie-care câte 120 cor. total 240, nu numai 200 cu cât au fost publicați în Nr. 47. Iar în loc de Ioan Deneș e a să ceti Jurca Deneș, cu 40 cor., solvite deja. Rectificată cifra ultimă dă dară 11.785.

Patriotismul atins.

Ziarele maghiare aduc, în numărul de Duminecă, cu multă amărăciune și irea următoare din Bistrița:

»Mare scandalizare a produs în locuitorii cu sentimente maghiare aceea dispoziție a magistratului orășenesc, care a pregătit pentru numirea stradelor tablițe: numai în limba germană. Senatul, care face politică de sași »verzi«, a păcătuit prin asta nu numai contra ideii de stat maghiar (? off off!), ci și contra dreptății, căci inteligența orașului Bistrița în bună parte e cu sentimente maghiare și o însemnată parte a populației e română«.

Iacă mei! Ii doare pe patrioți și de nedreptatea ce s'a făcut populației române a Bistriței! O fi, dar că »ideea«, ideea, bat'o vânturile, a fost desconsiderată de verzi Sașii bistriței, asta e... felhaboroșodoitor al focului!

Rușine se-le fie!

„Eu nu dau nimic pentru un Valah.“

Pentru nefericiții arși din comuna Balomir, s'a pornit în comitatul întreg liste pentru strângerea de ajutoare — cu care acești nenorociți se poată învinge cât de cât greul, foamea și frigul ienii.

Ori-ce om cu mintea și cu inima la loc, cu drag dă din prisosul său și nimēnui nu-i vine în minte să întrebe cum chiamă pe acești nenorociți, de ce lege și de ce limbă sunt, așa ceva ar fi o curată blasfemie a umanității. Cu toate acestea și această blasfemie a trebuit să se întempe — pentru ca să avem o nouă și scărboasă dovadă că șovinismul a turburat nu-numai mintea, dar și inima celor ce îl nutresc.

S'a întâmplat anume că o listă pentru ajutoare — și încă oficială, spriginită de organele administrative — a ajuns și în Hunedoara.

S'a început circularea listei. Și fiecare a contribuit — cât a putut. A ajuns însă lista și la oficialii fabricice de fer din Hunedoara.

Aici un funcționar a luat lista, și a zis cătră purtătorul aceleia:

— Pentru cine aduni milă?

— Pentru arșii din comuna Balomir.

— Bine D-nule, aceia sunt valachi. Cum vini D-ta să aduni milă pentru Valachi? Eu îmi țin sub demnitatea mea să ajut pe un Valah! Nu dau nimic Valachilor“.

Cazul acesta e atât de revoltător, e atât de scărboș, încât nu avem cuvinte destul de aspre ca să-l comentăm. Amintim numai, că funcționarul din vorbă e în slujba erarului și că el încasează tantiemele grase din sudoarea feții acelor români, pentru care el nu are de dat nimic!

Rușine se-i fie!

Fugi mălaiu...

— „Uj Század“ despre șovinismul.

Suflocarea politicilor șovinismul cât în dietă cât afară de dietă, cu cale și fără cale, apoi când asupra naționalităților nemaghiare, când asupra Austriei, ba a țerilor vecine, pe toate sorbinbu-le de pe lume... cu gura, — produce câte un zimbet ironic chiar și pe buzele unor scriitori și politici unguri mai limpezi la vedere, și unii nici nu se pot stăpâni să nu pună pe hârtie impresia de ridicol ce li-o fac aceste suflări a domnilor »gură mare“!

Așa revista politică „Uj Század“ (Pesta) în numărul său dela 9 Dec. scrie în prim-articol despre vitejia ungurească precum vom traduce.

Pornește dela faptul că Kossuth, de silă ca de voe bună, a pus pușca la picior și s'a lăpădat de obstrucție și numai căți-va gălăgioși mai fac pe viteji față de Tisza. Numita revistă scrie:

„Ei bine. Dar Rückwertsconcentrirung-ul (retirarea) trebuia cum-va coperit, — căci altfel ce ar zice „politicii“ clubului civil din... Hajdubószórmegy, cari și-au și ascuțit coasele pentru cazul că Lengyel Zoltán (un lărmuitor mai suchiat din dietă, Red.) ar alunga de pe tron dinastia de Habsburg și ar chema țara la războiu! Aceia („politicii“ de pe pustă adecă) n'ar putea înțelege, că kossuthistii au fost siliți a sufla retragere, — căci aceia (politicii lui Lengyel...) după cum să și șede unui ungar adevărat, au fost și sunt și azi convinși, că un Ungur să bate ușor cu o sută de zdrențe de Nemți și alt fel de șlaiferi și cucebări, și astfel Kukszentmárton (ce-va sat amărit de pe pustă) poate singur lua asupra-și lupta cu Austria-de-jos, Búdszentjakab va lua Austria de sus, și așa împărțindu-se frumos vitejii, Europa întreagă!

Persiflând apoi pe acești ușor crezători, că în ce fel își vor tălculi ei faptul că s'a făcut „pace“, și că pentru asta acum odată nici nu se poate pune vina pe jidovi, dându-i pe ei pe gura lor, — urmează:

„Spre norocire aci-s... naționalitățile! Viteazul Curuț se dă bătut puterii mai mari (Austriei)

dar gura lui nu se poate astupa, fără să ceară cel puțin... stîrpierea naționalităților. În pactul (dintre partidele politice din dietă) e cuprinsă aceea, că... dacă nu putem fi viteji față cu Austria, să fim cel puțin contra Slovacilor, Valahilor și Sârbilor!

„Să enunțăm, că fiecare Tot, Valah și altfel de seminție de om, „musai“ să știe ungurește, că de unde nu, Buda se prăbușește și cade în robie.

„Afară pe uliță am fost bătuți, puși urît la locul nostru, am fost goange neputincioase, ticăloase, a trebuit să fugim urît, — dar în casă, oh, acasă suntem viteji rău, tragem palme la servitori, împingem femeea, și prăfuim pe rînd fundul pantalonilor copiilor; aci noi suntem puterea, tăria!

„Și în Hajduszentjános iarăși cred tare, că numai atîta trebuie, că să vrem, și în scurtă vreme n'a mai fi pe aici decât numai și numai unguri curați! Cine nu vrea să fie ungar, acela „care-se afară!“ (au zis-o asta din literă în literă, chiar în dieta țării „politici“ cari joacă roll), — trebuie să le incuiem școlile, să-i silim să vorbească ungurește; pe cei-ce se împotrivesc să-i incuiem, să-i spânzurăm, să-i tragem în frigare, și să-i prăjim în oleiu! În interesul „patriei“ ori-ce mijloc e bun și iertat; aci noi suntem domni, cari ungurește laudăm soarele; Slovacul nu e om, precum nu e om nici Valahul nici Ruteanul, nici ceialaltii, cari numai chiar îngăduinței noastre au a mulțumi că există și ei în număr de zece milioane în această țeară cu sub douăzeci de mil. locuitori!...

„Valahii, Toții și ceialaltii, fi-rește nu se dau, asta o știu patrioții. Focul frecărilor naționale să va ridica până la ceruri, și lumina flăcărilor falfăitoare, să va întuneca, ori-ce alt-ceva!

„Va rămănea astfel în întunec, nevăzută, toată nedreptatea poporului, să-răcia cea generală, rușinoasa rămăneră înapoi, neputința noastră în afară, comedia cea de 35 ani a kossuthiștilor, și tot aceea ce e bine ca poporul să nu vadă!“ (Căci i-să aruncă în ochi năsip, asmuțându-l, pe poporul maghiar și cărturarii lui asupra popoarelor nemaghiare!..)

FOIȚA

Osul de mîrt.

— Din povestile bunicului în postul Crăciunului. —

(Urmare și fine.)

În ceialaltă zi îl muștra conștiința, că făgăduise întîlnire acelu om necunoscut și atîta de straniu.

Ba îi era teamă, îl cupriseseră frica, dar' ce era să facă?

După multă spargere de cap se hotărî să meargă la casa satului unde înștiință tot ce vă povestii eu, și spuse și aceea, că el se va duce, dar' de cumva nu se va mai întoarce în grabă să-l caute pe tot locul.

*

Sosi seara și cu ea de-odată un întunec de nu-ți vedeai mîna. Omul nostru se află în cimiter la locul anumit, când deodată se arată și străinul ca și când ar fi eșit din pămînt.

— Ai venit!

— Iacătă-mă răspunse omul.

— Nu vorbi multe ci hai după mine, îi zise străinul.

Trecură apoi peste mai multe morminte până sosiră la unul, care era mai în marginea cimiterului, aci

Într'adevăr, adevărătă și picătoare persiflare a jocului pécătos ce „politicii“ maghiari fac cu treburile și cu liniștea și binețelul țerii. Îi arată în toată mândrenia lor de viteji ai lui „Fugi mălăiu, că te taiu“...

În toane rele.

În zilele noastre sterpe de ori-ce acțiuni politice naționale, cari se dea material de plăcută discuție și publicului și ziarelor, cari se mai încâlzească și se înalte inimile, — zărele noastre prea adesea sunt ca omul în toane rele, nervoase, acățătoare, ofensătoare, până la a fi uricioase. Îndeosebi însă „Gazeta Transilvaniei“ se pare a suferi des de boala aceasta.

Intr'un astfel de moment bolnăvicios, a avut visiunea, că deputatul Dobrei Dr. Aurel Vlad ar fi gata a intra „la timpul său“ (adecă a vîzut în viitor!), în partidul lui Tisza... A cetit și a răstălmăcit ceva de prin „Tribuna Poporului“ și din „Voința Națională“ din București! Auzi d-ta, raționare! Deputatul Dr. Vlad ținuse deja de 2 săptămîni vorbirea sa a doua în dietă, unde declarase solemn, că n'are încredere în Tisza și n'făgăduințele lui, — „Gazeta“ a luat act de vorbirea aceasta, și totuși după două săptămîni, vine și-l copere cu bănuiala, că ar fi avînd nu știu cegânduri, pe care, i-le-a cetit în palmă „Gazeta“, căci din vorbirea și din ținuta lui, n'a avut de unde le ceti!

Asta apoi trece peste ori-ce măsură de obligată răbdare. Un stimător și cunoscător al vederilor dlui Dr. Vlad, a sincerității lui, a caracterului lui franc și a intransigenței lui naționale, — a ripostat în numărul 47 al „Libertății“ la bănuiala „Gazetei“ și a respins în cuvinte cam aspre, smulse de indignațiunea faptului nedemn, nebărbătesc, că „Gaz.“ atacă caracterul omului fără nici o probă, ba stăndu-i la dispoziție chiar probe contrare! Dl Dr. Vlad n'a avut știre de acea notiță, nainte de a apare, (venise în momentul ultim și a fost publicată fără a i-se arăta d-sale întăiu).

Acum în numerii soi de Mercuri și Joi, „Gazeta“ scrie doi articoli lungi ca răspuns la notița ce a „ofensat-o.“ Dar' acest răspuns e însuși o condamnare proprie, căci recunoscînd ceea-ce i-s'a imputat încearcă a-și coperi atacul prin aceea, că a cetit așa ceva

se opri străinul, atinse pămîntul deasupra gropii cu piciorul șoptind niște cuvinte neînțelese.

Pămîntul se desfăcu îndată lăsînd să se vadă la razele lunii, care tocmai răsărise — o peșteră fără fund — întocmai ca o baie.

Îndată-ce intrară, pămîntul, care se dăduse la o parte când intraseră ei, ca și când ar fi fost ceva mașină tainică, se închise iarăși după ei.

Ei își urmară drumul mai departe până când sosiră într'o casă mare în mijlocul căreia era așternută o masă pe care veniau și se duceau ele de ele cele mîncări bune, și vinuri tari, ear' pe de lături jur împrejur erau lumini mari, în odaia întregă, dintre cari unele se stîngeau, ear' altele se aprindeau de sine.

Se puseră ei la cină. Omul nostru cină nu cină, că ochii și gîndul lui era tot la luminări și nu se putea mira din de ajuns cum acelea se sting și se aprind de sine! Dela o vreme nu se mai putu stăpîni și întrebă pe omul negru, că ce au luminările acelea de se tot sting așa și altele se aprind?

— Vezi prietine, îi răspunse acesta, aci suntem pe altă lume. Luminările de aci sunt oamenii din lu-

in „Tribuna Poporului“ și mai ales în „Voința Națională“ din București!

Doamne! Doar' numai nu vrea vechia „Gazeta“ să-i dăm noi instrucții, că ce temei trebuie să pînd pe scriese ziarelor din Țară cînd vorbesc despre noi? Noi să o facem luătoare aminte, că acelea scriu în chip absolut superficial și fără nici o siguranță, despre trebile dela noi?

Aș! O știe „Gazeta“ prea bine asta și dacă se copere totuși cu scriese unui ziar din Țeară, să face naivă, vîzînd însăși că a greșit cu atacul amintit asupra deputatului Dr. Vlad.

Mai ales în cazul de față, cînd „Voința“ dădea ca fapt împlinit, că Dr. Vlad a și intrat în partidul guvernamental, mai putea „Gazeta“ lua cu basă de discuție această știre?

Că a scris și „Tribuna Poporului“ cam așa? O fi, dar' „Gazeta“ o știe și aceea, că Dr. Vlad stă mai aproape ca de ori-ce alt ziar, de „Libertatea“, ear' „Libertatea“ și-a arătat neîncrederea în Tisza, imediat ce și-a rostit vorbirea de program, ear' la câteva zile a făcut același lucru, mai pe larg, mai documentat și solemn, deputatul Dr. Vlad în însuși parlamentul!

Dacă după toate astea „Gazeta“ a dat prin alte foi de notițe cu alte sensuri, suntem în drept a aștepta dela „experiența“ ei ziaristică, ca să le fi considerat pe acelea de false de-neimportante. Ei, dar' ea în o zi de toane rele a dat acelora importanță și crezîmînt, adecă s'a făcut că le dă, ca să poată încodată să lovească în deputatul Dobrei, reprezentantul valoros al curentului activist, care câștigă mereu teren, și restrînge tot mai mult pe cel al pasivității.

A scos prin această pășire prefăcută, și în care, evident, e multă reavoință, — a scos din răbdări pe un membru mai sanguinic al grupării noastre, care i-a ripostat în cuvinte cam nestăpănite, — dar poftiți și cetiți răspunsul cel două săptămîni retăcut (și dat acum numai la zgîndăririle unui „vechii amic“...), și vedeți de e mai grațioasă „Gazeta“ și de are ce înveța dela ea, ca manieră de discuție, ripostantul nostru! Răspunsul ei e plin de cuvinte și atacuri personale pătimate, și ofensătoare ca: „scribi“ dela Lib., „murdărie“, „obscuritate“, nemernicie, „umbă cu șoldă și înșelăciunea“, etc!

Așa nu ne edificăm publicul!

Încehem constatînd, că „Gazeta“ n'a putut eși biruitoare din inciden-

mea voastră, uite cum unele se sting atîția oameni au murit pe lumea voastră, câte se aprind atîța s'au născut; și vezi unele-s arse de jumătate semn că acelora le-a trecut de jumătate vieața și mai au numai jumătate. Apoi afară de aceea trebuie să știi, că aci cît clipești odată din ochi — la voi — în lumea voastră sunt 10 ani. Așa se măsură vremea aci. Acum vrei să mergi acasă?

— Lângă vin bun aș mai ședeă o leacă, și de ce să nu șed cînd e la adică și dacă îmi îngădui.

— Șezi, numai, șezi!

Târziu de tot s'a cerut omul acasă. Omul negru l'a petrecut pe calca cunoscută, l'a scos afară și zicîndu-i: „Mergi, că și așa vei veni tu, nu pește mult îndărăt“ l'a așezat și l'a lăsat în cimiter, ear' el a pierit.

*

S'a îndreptat atunci cătră casă omul nostru, dar' ce se-ți vadă ochii? În locul satului deodată se ridicase acum un oraș mare și puternic, și el nu-și mai găsea casa lui.

Fiind noapte în putere și el neaflîndu-și loc de culcare, l'a prins păzitorul de noapte al orașului și l'a dus la casa orașului unde l'a închis rezăndu-l nebun.

tul provocat prin bănuiala ei ofensătoare, scrisă în fruntea foii în o clipă cu toane rele! Scutul cu care vine ea în luptă: „Voința Naț.“ și „Trib. Pop.“ și naivitatea prefăcută cu care se ascunde după frase scoase din aceste ziare și restălmăcite pe conta dlui Dr. Vlad, care n'a inspirat acele scrise, — e mai curînd ridicolă, ca serioasă ori biruitoare!

Nu te face maico!

Asupra discuțiilor principiare politice din articlii „Gazetei“, se va reveni.

Un memento.

De pe la Vêrșet a sosit știrea unor lucruri, ce ne întristează. E vorba de o bancă românească. S'au întemplat neregularități. A intervenit judecătoria. Și cei vinovați desigur își vor primi pedeapsa ce o vrednicesc.

Regretînd din suflet acest întăi, și dee D-zeu să fie și cel din urmă caz prost în vieața băncilor noastre, — ținem că e bine să-l pomenim aci ca memento pentru conducătorii de pe la băncile noastre, și să spunem, că nu e bine, ca la alegerea conducătorilor de pe la bănci să ne uităm numai și numai la reclama numelui și la cinstea de pînă aci, legate de prea multe ori de interese private.

În special trebuie să ne opunem cu toată puterea la urmarea acelu bolnăvicios nărav, că de câte-ori interesele private sunt bine ocrotite — fiecare scriitor de numeroșe, bogat ori sêrac, să se simtă chemat să alcătuiască și să conducă o bancă.!

Înființarea și susținerea de bănci românești să răspundă totdeauna unei trebuințe reale și de obște și să aibă capitalul îndestulitor. Mai pe sus de toate însă, să nizuim — din acest memento — că băncile noastre să fie conduse și

A doua zi dimineața l'a adus la căpitanul orașului unde a spus din fir în pîr tot ce l'a-se întemplant, întrebînd de casa lui și de nevastă.

— Dragul meu! îi răspunse acesta — de cînd spui d-ta sunt vre-o câteva sute de ani, de atunci a ars satul de trei ori, s'a făcut pe ruinele lui orașul de acum, care ear' a ars în două rînduri de tot, casa d-tale nu mai este — nevasta, cu greu cred că va mai trăi; dar vom căuta prin scrisori, doar vom găsi protocolul ce s'a luat cu d-ta, cînd ai mers pe „cealaltă lume“ — și în gîndul său crezîndu-l de adevărat nebun, porunci unui scriitor să caute prin cele mai vechi scrisori ale orașului după protocolul din poveste.

În aceeași zi după ameazi abia, între cele mai vechi codice — jumătate ros de moli — au aflat protocolul, ce s'a luat cu omul nostru cînd a plecat el la cină pe omenie la omul negru.

I-au cetit protocolul și cînd au sfârșit, atunci și el a căzut mort la pămînt prefăcîndu-se numai decăt în prav și pulbere.

I-să stinse-se lumina...!

Orăștie, Decemvrie, 1903.

Iulius V. Ioanovici.

administrare de bărbați pricepuți și specialiști.

Iar la alegerea de funcționari să nu crățăm a le da salare cinstite, ca să fie mulțumiți și cu tragere de inimă pentru bancă, căci alt-fel pășim ca cela ce-a crățat țărițele, și și-a risipit făina!..

DIN COMITAT.

Comitatul nostru al Hunedoarei a fost și e și azi socotit, ca o oaie bună de tuns, pentru câteva familii mai cu „legături“, câțiva Barcsay-ești și încuscriții lor. Ajung în slujbe cei pe care binevoesc a-i ocroti ei și cad cei-ce nu se închină cu aplecăciunea mare înaintea lor. Și „dum felix eris, multos numerabis amicos“ — vorba glorioșilor nostrii străbuni: în jurul lor se încovoie o întreagă haită de vînători după slujbe, de speculanți după materie și stare, mai ales îi „sustin“ grozav și din „convingere“, o zdravănă ceată de mameluci cu ori-ce preț.

S'au întemeiat niște fițuice de foi (mai ales în mîni jidovești) cari susțin gros pe clicașii dela comitat.

Dar' mai nou câțiva jupâni dela Hațeg, țara lui Decebal, s'au simțit atinși în amorul propriu și în „convingerile“ lor mai patriotice ca cele ale celor dela Deva, — și au înființat o contra-foaie „Közérdek“, la Hațeg, ca alea opoziționale.

Fișpanul comitatului, dl Barcsay B., fiind de curînd la visitații ofici-oase prin comitat, la Hațeg s'a pus pe „taifasuri“ cam legere și, între păhare, la ceva banchet, a spus că toate l-au plăcut la Hațeg, numai aceea că s'a înființat foaia „Közérdek“, nu-i place.

Acum vine „Közérdek“ în numărul dela 13 Dec. și în fruntea foii, sub titlul „Kutyabőr és bányabőr“ (Piele de căne și piele de miel) interpretează legeritatea fișpanului, pișcându-l pe alocurea gros de tot. Între altele zice:

„Un fișpan încă și în vremile noastre, nu face altceva decăt, că în etatea tinăre, își ia atîtea osteneală de iese pe lume! Celelalte apoi le face tradiția familiară, și nepotismul cel a peste toată țeara! Și dacă numai a fost destul de precut în alegerea familiei (din care să iasă adecă...), se va face din el fișpan chiar și atunci, cînd n'are nici cunoștințe umbroase despre administrația publică, etc... etc.

Foarte verde!

Neghiobul.

O istorie glumeată s'a petrecut înainte de asta cu 20 de ani în Calais (Francia). Primarul orașului a povestit istoria unui redactor parisian, care la rîndul său a dat'o mai departe prin gazetă.

Intr'o zi, zise primarul, o tinăre păreche urca scara primăriei. Scara e cam îngustă și rea la urcare.

Viitorul soț punînd piciorul pe scară, calcă fără să bage de seamă, pe rochia viitoarei sale soții. Aceasta se întoarce și strigă:

— Neghiobule!

Tinêrul se închină și urmă să urce scara. Cînd se aflară înaintea mea, deschisei cartea și zisei cu o voce adăncă și ceremonioasă.

„F...“, voiești să iai de soție pe d-ra Jeanne A... aci de față?

— Nu sunt, atît de neghiob! răspunse viitorul soț...

Înțelegeți efectul, sgomotul și scena petrecută!

Mamele leșinără, tații arătau pumnii. Chiar eu eram foarte mișcat, scandalizat, ca magistrat, atins ca tată de familie. Îmi închisei cartea și chemănd pe cei doi tineri cu mar-

Congregația.

Azi, Vineri, s'a ținut congregația extraordinară la Deva. A fost foarte slab cercetată și de Unguri și de Români. Români vre-o 8, Unguri 30—40.

Toată congregația abia a ținut jumătate de oră. Discuții nu s'au făcut aproape deloc.

Românii erau înțeleși, că prezentându-se rescriptul noului guvern prin care face cunoscut, că a luat frânele țerii, se împedece ori-ce votare de încredere lui! Dar' comitetul permanent a propus simplă luare la cunoștință a notificării guvernului, promițându-i numai că-l va ajuta în lucrarea sa de restabilire a ordinii în țeară, cu mijloacele legale și constituționale. Contra acestei enunțări n'a vorbit nimenea. Simplu la cunoștință. Asemenea și anunțarea ministrilor noi, simplu la cunoștință.

S'a aprobat că comitetul a trimis 1000 cor. ajutor pentru nenorocirii prin focul din Balomir.

S'au luat la cunoștință socotilele și s'au aprobat bugetele mai multor comune.

Ridicările de salare pentru notari în câteva locuri unde s'au făcut, s'au aprobat.

Și congregația a fost închisă de dl comite dorind de pe acum... An-Nou cu bine membrilor, cu cari numai în anul viitor se mai poate revedea.

NOUȚĂȚI

Dl Dr. Casiu Maniu a fost, precum se știe, osândit prin Maiu, la un an temniță de stat pentru un articol din „Tribuna”. În 16 Dec. Curia a pertractat recursul de nulitate dat de osândit, și *l'a respins*, aprobând osânda dată de tribunalul clujean.

torii și părinții lor în cancelaria mea, căutai să tocim cumva lucrul. Era cu neputință; îi plăcea mai bine să rămână neînșurat. Neputând să-l desmânt, mă siliu cel puțin să scap amorul propriu al junei fete, pe care o dojenii pentru vorba prin care l'a ofensat așa greu prin nedibăcia ei!

Ea era cât p'aci să plângă, dar' s'afrișă prin suris. Se hotări cu învoirea și a mirelui, ca să se reînceapă ceremonia și ca de astă-dată juna fată să respingă pe tinăr, pentru a nu-i eși vestea că a fost ea lăpădată de el. Și junele se învoi.

Eram încântat de această ispravă. Într'adevăr începu lucrul de nou, deschisei cartea și reînvoind întrebările obicinuite:

— F..., voești să iei de soție pe d-șoara A..., aci de față?

De astă-dată mirele surizând, după cum hotărâserăm, răspunse:

— Da!

Veni rîndul miresei. Ea trebuia, după învoială, să răspundă nu. O întrebai de voește să iee pe F... de soț.

— Da, răspunse ea cu o voce dulce.

Toată lumea rămase uimită, ca și mine; eu începui să rostesc, fără să

O școală reală superioară e vorba să se înființeze în Ungaria. E luată deja în budgetul ministrului de războiu. Foile ungurești cer, ca să fie așezată în un oraș curat unguresc, că destul sunt celelalte școli militare toate în orașe naționaliste (Sibiu, Timișoara).

Asta e școala de care fusese vorba că să se deschide la Orăștie, — dar ni-se pare că nu vom vedea-o nici-când aici!

De Sf. Andrei.

Dacă îndrăsnim să ne apropiem de umbra măreață a providențialului bărbat căruia are a-i mulțumi marea masă a României de sub coroana sf. Ștefan redeșteptarea din somnul cel de moarte al veacurilor de servitute umilitoare, o facem împinși de sentimentul de recunoștință față de *Andrei Șaguna*, care a iubit poporul român mai mult decât pe sine însuși, după-cum ne-o dovedesc cu prisosință roadele neobositei sale activități.

„Lipsa de recunoștință, uitarea bunătăților primite, zice cu drept prof. Bărseanu, este o pată atât pe fruntea singuraticilor, cât și a popoarelor, e semnul lipsei de inimă, lipsei de cultură lipsei de caracter.

Popoarele care se fac vinovate de acest păcat, nu sunt vrednice de bărbății mari, cari i-au avut și cari s'au străduit pentru ele, nu sunt vrednice să trăiască în mijlocul celorlalte popoare, nu sunt vrednice de libertate, ci sunt menite robiei și peirei.

Corpul învățătoresc dela școala rom. gr-or. din loc, pătruns de acest adevăr și urmând impulsului nobil de sfântă recunoștință față de reînviatorul bisericii și școalei gr-or. române, a aranjat de Sf. Andrei o sărbătoare școlară în memoria lui Șaguna, care a reușit, după împrejurări, foarte bine.

Directorul școalei dl C. Baicu, mâncând dela cuvintele lui Șaguna rostite pe patul de moarte: „nu vă certați”, a dezvoltat o disertație scurtă, dar' bine întrușchită.

Ear' dnul I. Branga, sufletul vieții musicale din Orăștie, s'a produs în mod satisfăcător atât ca conducător al quartetului învățătorilor, cât și cu corul școlărilor.

mă mai gândesc, cuvintele sacramentale:

— În numele legii sunteți căsătorii!

F..., supărat zise:

— Asta e o curată înșelătorie! nu ne-am înțeles așa, aceasta nu poate să fie de loc serios!

Inchisei repede cartea și cu o voce impunătoare îi replicai:

— Totul este serios, dle, aici nu se înșală, și bagă de seamă să nu înșeli nici d-ta pe soția d-tale!

De altmintearea acest băiat iubea fata și uită îndată că amorul sen propriu fusese atins în public.

— Caută și nu mai fi atât de stângaci, — îi zisei eu, — în raporturile cu soția d-tale, căci dacă este iute de fire, vezi prea bine că nu e și stângace!

El înțelese lecțiunea ce i-se dete, nunta fu veselă și căsătoria foarte fericită. Ei avură mai mulți copii, dar' nu încetară de a se iubi.

Intre declamațiuni cu tendență moralizătoare, și altele de conținut hazliu, am petrecut o seară plăcută și instructivă, „nația” din loc, câțiva cărturari și preoții.

La mai mult în viitor!

Crăciunul cătanelor. Mulți dintre bieții soldați bătrâni, mai ales cei apușeni și reformați, cari deci au Crăciunul în 25 Dec. n., vor avea sărbători triste. Fiindcă câțiva zvăpăiați tot se împotrivesc încă în dietă și nu lasă să se voteze legea despre recruți și să vie asentările, o parte mare de soldați, cari altfel aveau să-și petreacă est an Crăciunul în sinul cald al familiei, — îl vor petrece și acum în căsarma cea rece ca un mormânt și uricioasă ca o temniță, atunci când știi că și-a trecut vremea de-a sta în ea!

Ministrul de războiu a dat poruncă că soldații bătrâni dela infanterie, vânători, sanitari, proviant și dela magazinele de haine, să fie concediați pe sărbători, și acestia în 22 Decembrie pleacă ca să fie pe Crăciun laolaltă cu părinții și să aibă toată bucuria acestei mărețe sărbători, — dar' nu vor fi lăsați acasă feciorii dela cavalerie (husari) nici pe cei dela artileria cu cai, dela tren și dela hergelile (stavele de cai), căci acolo e lipsă să stea să îngrijească de cai.

Episcopul Radu — conte roman.

Vicarul general episcopesc dela Oradea-mare Dr. Augustin Lauran face cunoscut printr'o circulară adresată clerului diecesei de Oradea, că cu ocazia petrecerei episcopului Dr. Demetriu Radu în Roma, papa Piu X. a numit pe P. S. Sa conte roman și asistent la tronul pontificiu. Episcopul Radu a prezentat din acest incident papei raportul despre starea diecesei Lugojului și a diecesei Orăștiei-mari. P. S. Sa Dr. Radu se va reîntoarce la reședința sa în 25 Decembrie n.

Dl Lazar Marcel Moldovan, fiul d-lui George Moldovan din Băița (comit. nostru), — a obținut diploma de inginer de mine la academia din Freiberg (în Saxonia, Germania). Felicităm pe noul inginer.

Portul românesc și Muzeul Național din Budapesta.

Ni-se scrie din Budapesta: O comisiune constătoare din d-nii Seemayer Wilibald director la Muzeul Național ung. secțiunea etnografică, deputatul dr. Lendl Adolf profesor universitar, dr. Iosif Siegescu profesor gimnazial — vor face o călătorie de-a lungul țerii noastre ca să studieze portul național, țesături și cu un cuvânt toate lucrările de mână ale țerancelor noastre.

Portul național din Bănat, dintre Crișuri, de prin Marămurăș și din țara Bărsei, va fi obiectul de studiu al comisiunii suspomenite.

Când aducem aceasta la cunoștința cetitorilor atragem luarea aminte — mai ales a d-nilor preoți și învățători — asupra faptului, că prin sprijinul moral dat comisiunii, fac serviciu cauzei de a fi reprezentat și portul nostru în chip potrivit în muzeul acesta mare.

Comisiunea — după informațiunile primite — va face la sfârșitul călătoriei un raport Muzeului, în care va recomanda spre cumpărare tot ce a aflat de bun, de lipsă și caracteristic. Lumea ce va veni și va vedea acel muzeu, să ne cunoască ca locuitori băștinași ai acestei țeri.

Din primejdiile călătoriei pe mare.

Zilele astea corabia „Umbria” care ducea 450 emigranți din Austria și Ungaria spre America, a fost apuca-

tă dela Ci-Ciau încolo de o furtună groznică, încât în fie-care minută o amenința primejdia de a se scufunda și a nu mai vedea țermii Americii în veci. Numai cu uriașe încordări s'a putut lupta cu furioasa furtună. Călătorii de pe bord, desnădăjduți voiau să sară în mare de cu vreme, și ofițerii corăbiei numai cu revolvele, trase îi puteau opri dela asta! Un preot german sta în genunchiat și se ruga lui D-zeu cu lacrimi pentru viața atâtor călători, — ceea-ce a mai liniștit pe mulți desnădăjduți. În 16 Dec. în sfârșit corabia a ajuns totuși la țermul american, cu oamenii oboșiți, frânți, ca vai de ei. Aproape toți sărutau pământul că au ajuns a mai pune piciorul pe el!

Un războiu economic între America și Germania pentru România?

„Standard Oil & Comp” Societate de exploatare de petrol, declară războiu firmelor germane „Deutsche Bank” și „Disconto Gesellschaft”.

Prin reprezentantul ei în Europa, dl James Macdonald, cere numitorul societății ca ori să i-se vândă ei părțile ce aceste firme au în România, ori să facă o înțelegere despre aceea, că ce va avea de trimis „Standard Oil” în Germania. Acuma ea dă 80% din petrolu și se vede dând îndărăt. Dacă nu se va face înțelegere, va începe războiul de nimicire: „Standard Oil” va umplea în Germania de petrol ieftin, pentru toate celelalte societăți vânătoare.

Dare de seamă.

Cu ocaziunea arangerii petrecerei în favorul bisericii gr-or. din Hațeg întemplantă în 7 Nov. s'au încasat în total cor. 844.10 fil, subtrăgându-se speșele de cor. 70.02 rezultă deci un profit curat de cor. 774.87 fil.

Cu suprasolviri au binevoit a contribui următorii domnii: Dr. Ajtai, Dr. Nagy, Lenkes, Barza, Zsau A. și Dr. Kőlgyses cu câte 7 cor. Ioan Muntean, Ioan Baci, cu câte 5 cor. German I., Vots Otto, cu câte 4 cor. Teodor, Făgăras, Schönfeld N. Teodor Dobo, Kardos M., Ioan Tocaci, D-na Mina Pop cu câte 3 cor. Benzeli G. Savu Moise, Dr. Bontescu, Lady Gy. Dr. L. Parasca, Muntean, Farkas, Dr. Străitariu, Dr. Suci, Károlyi N. Muzsnay B. Nicora G. cu câte 2.40 fil. Aurel Eliu, Dr. Munkácsyi N. Ambrosiu Sielariu, N. N., Tulvan G., Kalabis I., Dr. David, Dr. Török N. Dna Neti Ciuciu, Schillinger N. Schuller N. Timari Petruți, Fehér R., Toth I., Anica Roșca, Dobo Nicolae, M. Bontescu, Dr. Varga N., N. N., Iulius Popovici cu câte 1 cor. 40 fil. Gheaja V. Titu cu 3 cor. 40 fil. — Fleischer V. Laczko N., Pompeiu Neustädter, Dobo Ioan, Olariu Nicolae, Teodor I., Dr. Radu G. Eperjeși, D-șoara Ida Bersan, Szigyarto N., T. Pasinca, I. Hica, N. Tirea, Nemes Niculiță, Teodosiu Marcu, Radu Aurel, N. N. cu câte 40 filleri. Peccol Eugeniu cu 17 cor. Iuliu Ciuciu cu 2 cor. Ioan Cornea cu 1 cor.

Și pe calea aceasta Comitetul parochial își ține de datorință se aducă cele mai vii și călduroase mulțumite celor cari au binevoit a contribui cu suprasolviri și tuturor cari au participat, făcând prin aceasta posibil ca cheltuelile mari avute cu renovarea bisericii să se acopere în parte din venitul acesta.

Tot cu această ocaziune rugăm pe acele Stim. Doamne, ca se primească afecțiunea deosebitei noastre stime și recunoștințe, pentru-că n'au pregetat a ne da mână de ajutor la întreprinderea noastră, colectând pe seama bisericii și arangând sortarea

obiectelor pentru tombolă, — mărind prin aceasta profitul material și reușita morală.

În numele Comitetului parochial al bis. gr-or.

Hațeg în 12 Novembre 1903.

Cornel Popovici Ioan Baci
membru com. parochial. curator primar.

FELDE FEL

Cămătarii Parisului.

(Urmare.)

O altă specie de cămătari ai Parisului sunt: *cămătăresele*.

Ele sunt, cu puține abateri, toate grase, înbrăcate după o modă veche, nu tocmai curățele, și niște beutoare de absint pătimăse.

Ca niste animale răpitoare le vezi cum dau târcoale în jurul caselor, căutând jertfe.

Dacă bărbatul s'a dus de acasă, sună la ușa și cu vorbe lingușitoare dă asalt asupra femeii uimite, și până când își despachetează marfa din cutișoare nu mai tace din gură:

„Vezi, doamnă dragă, acest juvaer de briliante, e ca făcut pentru undele pîrului D-tale castaniu! Ce minunat!

„Și aici acest șal superb de casmir, uită-te ce crețe aruncă! Recunoaște doamnă că n'ai văzut în viață lucruri așa de măndre...”

Și astfel își desfăce marfa. Cine cunoaște pe femeia parisiană, știe în ce ispită nebiruită ajunge acum.

Femea tinără însă n'are bani, căci nu fiecare om poate să aibă venitele contesei de Metternich...

Nu face nimic! Ajunge un schimb pe trei luni, se înțelege vânzătoarea cere interese că „vremurile sunt grele” și „căștigul mic”...

Biata femeie cade în ispita șarpelui, o înșală! Scăderea cambiului se apropie — dar' bani ca în palmă căci cei nădăjduți de colo până colo, în 99 de casuri din 100, nu vin!

Bărbatul însă nu e ertat să știe că femeia s'a permis lucsul acesta! Ea ajunge în mare strîmtoare. Și dacă femeia e ușuratică ori de fire slabă, cum sunt prea multe, ea scapătă, spre bucuria cămătăresei, care nu întreabă cât noroc al familiei zdrobit în germene și câtă nenorocire a sămănat și câte blăsteme va seceră.

Ea își numără în tihnă și nepăsare arginții primiți și-i fericită!

Usurarii Petit-crevesului. Petit-Crevés numește limba nouă artistică franceză pe acei prostanăi ridicoli, cari nu cunosc alte țințe mai înalte decât grija, d'a să îmbrăca după „ultima modă”, d'a lua prânzul în Café Riche, d'a fuma țigări bucata cu un franc, și de-a ținea câni, cai și metrese! Există și Petit-Crevés-i cari își vin cu timpul în fire și părăsesc această existență de dulce far-niente, devenind eară oameni cumiți; însă aceste rare abateri nici n'au fost tipu adevăratului petit-crevés. Acestia au jucat pe flusturatul numai din drăcie, ori dacă nu, au fost petit-crevés din simțul de datorință față de poruncile „chic”-ului, fără ca să se simtă însă bine în acest rol.

Cămătarul care își alege lumea acestor perde-vară de teren de lucrare, se deosește de jertfa sa ca un cal de omnibus rassă normană, pe lângă un cal de alergat rassă engleză. La unul totul e svelt, subțire și fin, pe când la cestălalt tot sênătate și bādărânită!

Mai bine poți să înveți a'l cunoaște pe cămătar și treburile sale cu „petit-crevés”-ul, ascultând o convorbire între dînșii.

Pe usurar îl întâlnești în părțile cele mai elegante ale orașului — pe boulevards du centre, pe piața bursei, în diferitele passage etc. — Să ascultăm dară o convorbire, cum se aud cu zecile în fie care zi:

(Va urma.)

Modiste pentru căni.

Multe de toate are America ce altă parte a lunei civilizate nu are. In New-York se află acum și modiste pentru căni. Modista are un stabiliment elegant, pentru care plătește chirie câte-va sute de dolari. Aci vin apoi proprietăresele de căni,

— cocoane bătrâne, dar bogate — cu căni lor. Un seviton în livree aurită le descide ușa și pofteste pe d-na și pe dobitoac să se facă comenzi, până ce le sosește rindul. La rindul său modista ia cănilor măsură și le pregătește hainele și zorzoanele dorite. Prețurile pentru aceste costume sunt între 5—50 de dolari!

tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szászváros 1903. október hó 1-én A kir. jbiróság mint tkvi. hatóság.

Dr. Biró,
kir. albiró.

Sz. 8795—1902. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szászvárosi kir. járásbíróóság mint tlkvi hatóság közhírré teszi hogy az „Ardeleana“ pénzintézet végrehajtónak Krák Tógyer végrehajtást szenvedő elleni 134. korona tőke követelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék (az algyógyi kir. jbiróság) területén levő a Pojána valea-jepin fekvő a pojána valea jepin 621. számú tlkvbén.

- A † 1 rd. 7866. hrsz. 3 kor.
- A † 2 rd. 7868. hrsz. 14 kor.
- A † 3 rd. 7928. 7929. hrsz. 1 kor.
- Az u. o. 254. számtlkvbén
- A † 1 rd. 1542. 1543. hrsz. 2 kor.
- A † 2 rd. 2722. 2729. hrsz. 34 kor.
- Az u. o. 313. számú tlkvbén
- A † 1 rd. 2936. hrsz. 36 kor.
- A † 2 rd. 3795. hrsz. 37 kor.
- A † 3 rd. 4301. hrsz. 9 kor.
- A † 4 rd. 7633. 7635. 7639. 7640. hrsz. 26 kor.

- és az u. o. 204. számú tlkvbén
- A † 1 rd. 752. 755. hrsz. 43 kor.
- A † 2 rd. 1100. 1101. 1105. 1111 hrsz. 69 kor.
- A † 3 rd. 1156. 1157. 1170. hrsz. 7 kor.

- A † 4 rd. 1687. 1690 hrsz. 51 kor.
- A † 5 rd. 2918. 2922 hrsz. 221 kor.
- A † 6 rd. 2938. 2939. 2949. 2952 hrsz. 71 kor.
- A † 7 rd. 3015. 3020 hrsz. 16 kor.
- A † 8 rd. 3822/1 hrsz. 10 kor.
- A † 9 rd. 4433. 4436 hrsz. 6 kor.
- A † 11 rd. 5517. 5518 hrsz. 1 kor.
- A † 12 rd. 5580. 5585 hrsz. 6 kor.

az árverést ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1904 évi január hó 11-ik napján délelőtt 9 orakor Pojána község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX tcz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldöt kezéhez letenni avagy az 1881. LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szászvároson 1903. évi október hó 12-én. A kir. járásbíróóság mint tlkv. hatóság.

Dr. Biró,
kir. albiró.

Sz. 1602—1903. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 és 120 §§-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróóság 1903. évi V. 755 sz. végzése következtében Dr. Antoni Ede ügyvéd által képviselt nagyszebeni földhitelintézet javára Jiga Dénes és társa gyal mári lakosok 679 kor. 50 fil tőke enek 1902 évi 1/V. és 357 kor. 50 fil, után 1902, I/IX-től 7% kamatai, 47 kor. 32 fil. eddigi 3 kor. 80 fil. ezutali költségek iránt a kieligítési végrehajtás alkalommal lefoglalt és 3310 Kra becsült különféle gabona neműek, lovak, tehén és bikák birói árverésen fognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi járásbíróóságnak 1903. évi V. 755/2 számú végzése folytán leendő eszközésére Gyal máron adosok lakásán határidőül kitiizetik 1903. évi december hó 24-ik napjának dél előtti 8 órája, midőn is a fenti ingók esetleg becsáron alul is azonban csakis készpénz mellett fognak eladatni.

Kelt Szászvároson 1903. évi Dec. hó 4-én.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 9089—1903. tkvi.

Árverési hirdetmény kivonata.

A szászvárosi kir. járásbíróóság mint tlkvi hatóság közhírré teszi hogy „Ardeleana“ pénzintézet végrehajtónak Suten Nicolae végrehajtást szenvedő elleni 37 kor. 15 fillér tőke követelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék (az algyógyi kir. jbiróság) területén levő a Bábólnán fekvő a bábólnai 135 számú tlkvbén A † 22 rd. 1147 hrszámú szántóra 54 korona a 23 rd. 1606/3 hrszám a szántó 239 korona, az u. o. 452 sz. tlkvbén A † 1 rd. 333. 334. hrszám fa-

ház és legelőre 321. korona, a † 2. rd. 1799. hrszám szőlő 118. koronában az árverést ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a feunbb megjelölt ingatlanok az 1904. évi január hó 11-ik napján délelőtt 9 orakor Bábólna község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szászvároson 1903. évi október hó 16-án.

A kir. járásbíróóság mint tlkv. hatóság.

Dr. Biró,
kir. albiró.

Insertiuni și reclame, cu prețuri moderate, se primesc la Administrația foii „LIBERTATEA“

CÂND

VENIȚI LA ORĂȘTIE nu uitați a cerceta

pentru trebuințele ce aveți D-Voastră următoarele firme:

Depozitul de haine gata și mare croitorie vieneză alui SIMION CORVIN jun. drumul țerii.

Prăvălia de manufactură și deposit de păpuți gata alui GEORGE BACIU în piață.

Prăvălia de manufactură alui ION LĂZĂROIU în piață.

Noua prăvălie mixtă a lui IOAN ROB piața-poliției.

Primul depou de pește sărat de toate sortele, alui VASILIE N. BIDU în Orăștie.

In atelierul de păpucărie a lui IOAN BUDOIU Drumul-țerii.

Măcelăria lui SIMION CĂRPINIȘAN în Piața-mare.

Cel mai elegant atelier de frizat, și tuns alui IOAN ANDRESCU piața-poliției.

Măcelăria lui AUREL PAPIU piața poliției.

Institut funebral BARCSI J. și G. BRASSAI în Crăștie.

Atelierul de țesut (tâmplar) și deposit de țesut și cosciugniri alui DUMITRU MARTIN str. C. școlii

Croitoria lui IOAN MUNTEAN drumul țerii

Atelierul de păpucărie alui ION LĂZĂROIU drumul țerii.

Ferăria lui ILIE LĂDARIU Drumul-țerii (l. bis. gr.-or.)

Atelierul de păpucărie alui IOAN VĂRMĂGEAN lângă spitalul mil.

Rotăria lui NICULAE FILIMON dr. țerii (l. bis. gr.-or.)

Atelierul de păpucărie alui IOAN TOMUȚA piața-poliției.

Atelierul de păpucărie alui ANDREI CARAȘCA Str. Berăriei

Sz. 8654—1903. tkv.

Arverési hirdetmény kivonata.

A szászvárosi kir. jbiróság mint te-lekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az „Ardeleana“ pénzintézet végrehajtónak Popa Áron és Glodean Vazul végrehajtást szenvedő elleni 164 K. tőkekövetelés s járulékaí iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék (az algyógyi kir. járásbíróóság) területén levő Porkurán fekvő a porkurái 50. számú tlkvbén.

- A † 1 rd. 139/1 hrsz. 21 K
- A † 2 rd. 141. 145. hrsz. 385 K
- A † 3 rd. 206. 207/1 hrsz. 13 K
- A † 4 rd. 218. hrsz. 26 K
- A † 5 rd. 237/1, 240. 242/1. hrsz. 29 K
- A † 6 rd. 261. hrsz. 16 K
- A † 7 rd. 274. hrsz. 10 K
- A † 8 rd. 296. 298. 300 hrsz. 16 K
- A † 9 rd. 297/4 hrsz. 5 K
- A † 10 rd. 382. 385. hrsz. 13 K
- A † 11 rd. 390. hrsz. 5 K
- A † 12 rd. 423. hrsz. 5 K
- A † 13 rd. 429. hrsz. 5 K
- A † 14 rd. 438. 439. hrsz. 17 K
- A † 15 rd. 447. 449. hrsz. 15 K
- A † 16 rd. 500. 502. hrsz. 76 K
- A † 17 rd. 557/3 hrsz. 1 K
- A † 18 rd. 1020. hrsz. 2 K
- A † 19 rd. 1024 hrsz. 20 K
- A † 20 rd. 1051. 1052. hrsz. 12 K
- A † 21 rd. 1053/2. hrsz. 5 K
- A † 22 rd. 1133/2. hrsz. 26 K
- A † 23 rd. 1150. 1151/1. 1152/3. 1161. hrsz. 81 K
- A † 24 rd. 1172. hrsz. 14 K
- A † 25 rd. 1175/1 hrsz. 7 K
- A † 26 rd. 1181/2 hrsz. 4 K
- A † 27 rd. 1181/b hrsz. 4 K
- A † 28 rd. 1182/1 hrsz. 5 K
- A † 29 rd. 1185/2. hrsz. 4 K
- A † 30 rd. 1239. 1241. 1244. hrsz. 38 K
- A † 31 rd. 1273/2 hrsz. 44 K
- A † 32 rd. 1325. hrsz. 10 K
- A † 33 rd. 1332. hrsz. 1 K
- A † 34 rd. 1344. hrsz. 15 K

- A † 35 rd. 1348. hrsz. 8 K
- A † 36 rd. 1501/3. hrsz. 6 K
- A † 37 rd. 1507/1. 1509/2. hrsz. 7 K
- A † 38 rd. 1568. hrsz. 33 K
- A † 39 rd. 1576. hrsz. 3 K
- A † 40 rd. 1641/2. 1642/2. 32 K
- A † 41 rd. 1648. 1649. 27 K
- A † 42 rd. 1806/1. hrsz. 13 K
- A † 43 rd. 1814. hrsz. 1 "
- A † 44 rd. 1819. hrsz. 2 "
- A † 45 rd. 1898/2. hrsz. 9 "
- A † 46 rd. 1972. 1990/2. 1991/2. hrsz. 5 "
- A † 47 rd. 2031. hrsz. 1 "
- A † 49 rd. 2103/4. hrsz. 1 "
- A † 50 rd. 2162. hrsz. 6 "
- A † 51 rd. 2352. 2356. hrsz. 4 "
- A † 52 rd. 2452. 2454/1. hrsz. 11 "
- A † 53 rd. 2537/2. hrsz. 10 "
- A † 54 rd. 2641/3. hrsz. 6 "
- A † 55 rd. 2912/1. hrsz. 22 "
- A † 56 rd. 2980/2. hrsz. 23 "
- A † 57 rd. 3174. 3176. hrsz. 24 "
- A † 58 rd. 3313. hrsz. 1 "
- A † 59 rd. 3321/1. hrsz. 5 "
- A † 60 rd. 3658. hrsz. 21 "
- A † 61 rd. 3675. 3676. hrsz. 22 "
- A † 62 rd. 3729/2. hrsz. 2 koronában ezenel megállapított kikiáltási árban, az 1881. évi LX. tcz. 156. §-nak alkalmazásával elrendeltetik az árverés és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok, az 1904 évi január hó 12-ik napján, d. e. 9 orakor, Porkura község házánál és 1904 évi január hó 13-án d. e. 9 orakor Erdőfalva község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX.